

som ærede Medlemmer ville erindre, meget kort, idet der kun var en, som tog Ordet, nemlig min Ringhed. Jeg tog Ordet for at anbefale Lovforslaget som et fortrinligt Grundlag, idet det fyldestgjorde de Krav, der havde været oppe indenfor Haandværk og Industri, særlig Kunstindustrien, i adskillige Aar. Jeg sagde den Gang, at Lovforslaget kunde tiltrænge Ændringer ved Behandlingen i et Udvalg, og nogle af disse Ændringer er Udvalget ogsaa blevet enigt om. Desuden har jeg stillet nogle Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at motivere.

Naar Lovforslaget ved første Behandling aftvang Tinget saa ringe Interesse, kan det være begrundet i, at der virkelig var ringe Interesse til Støde, eller i en Følelse af, at Lovforslaget var bygget saaledes, at man kunde være fuldt tilfreds dermed. Det første var nu rimeligvis Tilfældet, og det er ganske naturligt, idet Lovforslaget kun berører en lille Del af vort Samfund, en ganske enkelt Gren af vor Industri, der imidlertid har fuldt Krav paa at faa sine Rettigheder varetagne. Jeg skal erkende, at da jeg udtalte min Betænkelighed ved forskellige Punkter i Lovforslaget, gjaldt min første Betænkelighed den Paragraf, der omhandler de lukkede Mønstre, og jeg tror at turde sige for sikkert, at indenfor Udvalget har der været fuld Sympati for denne min Frygt. Jeg tænker mig et Forhold som dette, at en Mand f. Eks. i Tapetindustrien lader saa og saa mange Pakker, indeholdeende 50 Mønstre, indregistrere paa Kontoret, uden at de blive aabnede, og en anden Mand i god Tro til, at det Mønster, han har ladet lave, er originalt, lader dette indregistrere paa Kontoret. Den af disse Mænd, som har indlagt sine Mønstre i lukket Anmeldelse, ser den ny Anmeldelse, og ser den maaske først 8 Dage efter, at den er kommen. Han nedlægger Protest mod den anden Mands Mønster og siger: Det har jeg indlagt i lukket Tilstand for saa og saa lang Tid siden. Den Mand, som har indgivet sit Mønster i god Tro, fordi han ikke har kunnet se, at det var det samme Mønster som dette, og som har ofret mange Penge ikke alene paa Tegningen, men ogsaa paa Fabrikationen af dette Tapet, vil efter

Loven tabe sin Ret, fordi det lukkede Mønster, som er indleveret tidligere, maa have Forret. Nu siges det ganske vist, at det er næsten utænkeligt, at to Mænd skulde kunne fremkomme med 2 ens Mønstre, men man maa huske paa, at der skal være temmelig stor Forskel, for at det skal kunne afgøres, at de ikke ere ens. Der er derfor megen Sandsynlighed for, at to Mønstre kunne komme hinanden saa nær, at det sidst indleverede maa siges at berøre det først indlagte Mønster. Jeg vilde derfor ønske, at man blev helt fri for lukkede Mønstre. Den Omstændighed, at forskellige Lande have Bestemmelsen i deres Lovgivning — dog ikke alle — er for mig ikke tilstrækkelig til, at man fastholder en Praksis, som kun kan være til Skade i adskillige Tilfælde, selv om det ikke er ofte. Jo længere Tid der er gaaet, og jo mere jeg har talt med Repræsentanter for forskellige Industrigræne, for hvilke denne Lov skal have Betydning, desto mere har jeg faaet Indtryk af, at det er uheldigt med disse lukkede Mønstre.

Det første Ændringsforslag, jeg tillader mig at stille, er Nr. 3 til § 7 og gaar ud paa, at Ordene „alle de til samme Anmeldelse hørende Mønstre maa dog i saa Henseende behandles ens“ skulle udgaa og erstattes med en Bestemmelse om, at man kan begære et eller flere Mønstre tagne ud, mod at der betales en særlig Afgift af 2 Kr. for hvert Mønster, man ønsker udtaget. Denne Ændring staar i temmelig nøje Forbindelse med mit Ændringsforslag under Nr. 18 om en ny § 24. Jeg erkender, at det vil komme den Bestemmelse, som giver Ret til Indlæggelse af Mønstre i lukket Kuvert, meget nær paa Livet, men jeg tør dog paastaa, at disse to Paragraffer, sammenholdte med hinanden, ville forhindre uheldige Forhold, som kunne tænkes at fremkomme paa følgende Maade: En Mand har et Mønster under Udarbejdelse, en anden Mand faar paa en eller anden Maade Lejlighed til at gøre sig bekendt dermed. Han gaar saa hen og siger til den første: Det skal De ikke arbejde videre paa, og De skal ikke forsøge at faa det indregistreret, for det har jeg allerede anmeldt for lang Tid siden paa Registreringskontoret. Saa maa den